

Herr Ernfrid Malmgren

Stockholm

Härmed får jag tacka Eder så hjärtligt för Edert brev och samtidigt be om ursäkt med att jag har dröjt så överhövan länge med att svara. Men ända sedan början av december har jag varit alldeles ovanligt överhoppad med arbete.

Uppdraget att tala i radio för Esperanto har glatt mig mycket. Jag förmodar att jag får fatta uppdraget i samma anda som den i vilken esperantisterna på sin tid gjorde sin hänvändelse till det internationella akademiförbundet. Jag har inte någon bestämd mening om Esperantos ändamålsenlighet i jämförelse med de andra hjälpspråken, annat än på följande punkter:

Idisternas påstående att E. är alltför "konstgjort" i vissa detaljer (patrino, adverbschemat) är olerättigat. Däremot innebär Ido vissa förbättringar i fråga om rättskrivning (tryckbarhet) och avledning.

Occidental och datino sine flexione äro ^{verkligt} lätta endast för de språklärde; det senare är därjämte ett ottydligt språk.

Ido är en dialekt av E. Novial är byggd på samma grundval som E. och är lättlärt för en esperantist.

E. är det enda hjälpspråk som har odrats i en omfattande litteratur och uppbäres av en världsfamnande rörelse. Esperantisterna göra klokt i att inte ändra E. väsentligt förrän den tidpunkten är kommen, då en samfällighet med världsautoritet går att fälla avgörandet om hur det mellanfolkliga hjälpspråket skall se ut, för att sedan utan tövan föra det hjälpspråket till slutgiltig seger.

Ja detta må för tillfället vara tillräckligt för att visa var Ni har mig.

Desvärrre är det ovist om jag blir i tillfälle att fara till Stockholm i tid för ett sammanträffande, som skulle vara mycket lärorikt och nyttigt för mig. Talla händelser vore jag synnerligen tacksam för allehanda nyttighet i synnerhet om Esperantos utbredning! Därest Ni tilläventyrs har Otto Jespersens An International Language (i tysk översättning Eine internationale Sprache), vore jag tacksam för att få låna den.

Kun samideana saluto
Björn Collinder